

DUCATUS.

Ducatus pro solvenda pensione quomodo intelligendus. Vide *verb.* Pensio, a num. 115 ad 118.

DUELLUM (III, 539).

DUELLUM QUOAD EJUS ESSE, DIVISIONEM ET PROHIBITIONEM.

Duellum proprie dictum quid sit. Vide *verb.* Duellum, art. 1, num. 1.

Duellum debet esse cum effectu, num. 2.

Duellum quando prohibitum, num. 3.

Duellum proprie dictum debet esse ex condicto, ac in initio statuto loco, et tempore, et cum periculo occisionis, vel vulneris, num. 4 ad 6.

Duellum aliter dividitur a theologis, et aliter a legistis. Legistæ illud dividunt in decretorium, propagatorium, et satisfactorium, et triplex divisio explicatur, num. 7 ad 10.

Theologi dividunt duellum in sex species, scilicet in duellum manifestativum, veritatis ostentativum virium, evitativum ignominie, terminativum controversie, evitativum belli, et defensivum honoris, et singula explicantur, et quæ sint licitæ, n. 11 ad 19.

Duellum ulterius dividitur in illud quod sit auctoritate publica, et in illud, quod sit auctoritate privata. Utrumque patet ex terminis, num. 20.

Duellum tum solenne, tum privatum, seu simplex est prohibitum jure divino, et humano, tam civili, quam canonico, num. 21.

Recensentur quinque propositiones circa duellum a Benedicto XIV damnatæ, in nota.

Indicantur auctores, qui de rebus ad duella pertinentibus, et illorum historiam spectantibus scripserunt, num. 22.

DUELLUM QUOAD EJUS PŒNAS, ET PERSONAS EAS INCURRENTES, ET EARUM ABSOLUTIONEM.

Afferitur imprimis per extensum pro regula, et notitia satis necessaria ad hæc omnia constitutio Clementis VIII. Vide *verb.* Duellum, art. 2, num. 1.

Enumerantur pœnæ principales contra duellantes statutæ, num. 2.

Duellantes, si moriantur, quando priventur ecclesiasticæ sepultura, num. 3 et 4.

Assignantur illi, qui incurrunt pœnas impositas contra duellantes, num. 5 ad 15.

Eadem pœnas incurrunt etiam Christiani cum Turcis duellantes, num. 14.

Non incurrunt tamen tales pœnas ratum habentes duellum factum, num. 15.

Exemplificantur varii casus, in quibus provocatus ad duellum non incurrit illas pœnas, a num. 16 ad 19.

Absolutio ab excommunicatione incursa ob duellum ratione citatæ constitutionis Clementis VIII, a quo possit impendi, num. 20 et 21.

Referuntur pœnæ a Benedicto XIII, et per extensum exhibentur item pœnæ latæ contra duellantes a Benedicto XIV. Vid. num. 22, 25.

Duelli origo et illius causæ, num. 24, 25.

Quibus vetitum legibus, num. 26.

Media quæ Bacon a Verulamia suadet ad impedienda duella, num. 27.

E

EBRIETAS, EBRIUS.

Ebrietas quid sit. Vide *verb.* Clericus, art. 5, num. 15 ad 20. Ebrietas unde dicta, num. 21.

Ebrietas est sub gravissimis pœnis interdicta clericis, num. 25.

Ebrius quando evadit irregularis ex homicidio, vel mutilitate casuali. Vide *verb.* Irregularitas, art. 1, sub num. 11.

Acta de ebrietate. Vide *verb.* Gula, a n. 12 ad 21.

ECCLESIA (III, 565).

ECCLESIA IN SENSU MORALI CAPTA QUOAD EJUS ESSE ET PRINCIPALES NOTAS.

Ecclesie nomen quod significet. Vide *verb.* Ecclesia, art. 1, num. 1.

Ecclesie nomen dupliciter sumitur, et explicatur, num. 2.

Afferitur vera definitio Ecclesie, et explicatur per singulas ejus particulas, a num. 3 ad 9.

Ad hanc Ecclesiam spectant non solum prædestinati et justî, sed etiam reprobi et peccatores, num. 10, 11.

Ad hanc tamen Ecclesiam non spectant, sed ab ipsa excluduntur pagani, Turcæ, et Judæi, catechumeni, hæretici, a fide apostatæ, schismatici, excommunicati, etc., num. 12 ad 16.

Una et eadem substantialiter et formaliter est Ecclesia legis gratiæ, legis naturæ, et legis scriptæ, num. 17.

Notæ præcipuæ, per quas vera Ecclesia discernitur a falsis, sunt quatuor, et enumerantur, ac variis titulis et rationibus explicantur, n. 18 ad 24.

Sola Ecclesia Romana catholica habet notas veræ Ecclesie Christi, et in ipsa sola potest obtineri salus, et nullus extra ipsam salvatur, num. 25.

Ecclesia Romana pro eodem sonat, ac universalis, num. 26.

Summus pontifex, quamvis non sedeat Romæ, appellatur semper Romanus pontifex, num. 27.

Non habet Deum patrem, qui non habet Ecclesiam Romanam matrem, num. 28.

ECCLESIA QUOAD EJUS VISIBILITATEM, INDEFECTIBILITATEM ET INFALLIBILITATEM.

Ecclesia vera Christi est, et fuit semper absolute visibilis. Vide *verb.* Ecclesia, art. 2, num. 1.

Ecclesiam esse visibilem ostenditur etiam evidenti ratione, num. 2.

Christi Ecclesia visibilis, seu Ecclesia Romana catholica est indefectibilis, et semper duratura et infallibilis; quod colligitur ex Novo et Veteri Testamento, et probatur ex SS. Patribus, et sacris canonibus, num. 3 ad 9.

Ecclesia Romana catholica est regula fidei, et morum in toto mundo, et sola potest definire causas fidei ab omnibus tenendæ, num. 10 ad 15.

Ecclesia Romana dicitur mater et magistra omnium Ecclesiarum, et est caput etiam Ecclesie Græcæ, num. 14 et 15.

Romana Ecclesia habet annexum primatum universalis Ecclesie ex institutione, et præcepto Christi Domini, num. 16 et 17.

Fides apostolica non potest a Romana urbe divelli et alio transferri, et ubi est papa, ibi est Roma, num. 18 et 19.

ECCLESIA MATERIALIS QUOAD EJUS ÆDIFICATIONEM, DOTATIONEM ET REPARATIONEM.

Ecclesia materialis juxta varias ejus classes varia sortitur nomina. Vide *verb.* Ecclesia, art. 3, num. 1.

Basilicæ, quare sic dictæ, et quales ecclesie vocentur basilicæ, num. 2 ad 4.

Quales ecclesie vocentur cathedrales, collegiatæ, matrices, filiales, baptismales et parochiales, num. 5 ad 10.

Parochiales et baptismales ut plurimum tum in jure, tum in facto confunduntur, et baptismales dicuntur etiam matrices, num. 11 et 12.

Pro ecclesia de novo ædificanda quid requiratur, num. 13 ad 15.

Non requiritur licentia episcopi pro ædificando oratorio privato in propria domo, num. 16.

Pro ædificanda ecclesia una cum monasterio regularium, quid requiratur, num. 17.

Ad rem assignatur privilegium concessum Fra-

tribus Minoribus, et postea quod omnes Mendicantes reducuntur, et contra quos tale privilegium procedat, num. 18 ad 22.

Patres Societatis Jesu habent peculiare privilegium, ut possint ædificare intra spatium etiam centum quadraginta annorum prope quemcunque conventum, seu ecclesiam, num. 23.

Privilegium distantie centum quadraginta annorum attendendum est etiam in translatione ecclesie et conventus, num. 25.

Per tale privilegium impediri non potest ampliatio conventus, si jam fuerit legitime facta, num. 25 et 26.

Tale privilegium distantie centum quadraginta annorum locum non habet in domibus, seu hospitibus regularium, quæ non habent ecclesiam publicam, nec etiam in seminariis, num. 27.

Tale privilegium, an sit usu receptum, an eidem possint ordinarii contraire. An censeatur per bullas abrogatum, et an per non usum tolli possit, num. 28 ad 31.

Mensuratio hujusmodi distantie centum quadraginta annorum debet fieri per aerem, non per terram, num. 32.

Longitudo annorum debet esse pro qualibet octo palmarum mensura, num. 33.

Pro ædificanda ecclesia, quid ulterius requiratur, num. 34 ad 37.

Capella, an erigi possit sine dote, num. 38 et 39.

Dos assignanda ecclesie, cujus quantitatis esse debeat, num. 40.

Pro cognoscenda sufficientia dotis novæ ecclesie regularium ædificandæ, quid attendi debeat, num. 41.

Pro ædificanda ecclesia requiritur ulterius, ut ipsa ecclesia noviter ædificanda non vergat in præjudicium alterius ecclesie præsertim parochialis, num. 42.

Hinc si ab episcopo permittatur ædificatio ecclesie in præjudicium parochialis, potest parochus se opponere et a licentia concessa appellare, secus, si in licentia concessa sint ab episcopo reservata jura parochialis, et ad hoc referuntur varia decreta, num. 43 ad 50.

Antequam ædificetur ecclesia, quid agere debeat episcopus vel per se, vel per alium, num. 51 et 52.

Pro ecclesia ædificanda, sive amplianda potest cogi vicinus ad vendendam domum, vel alium situm, etiamsi inter domum, et ecclesiam adsit via publica, et etiamsi domus fuerit alterius ecclesie, aut causæ piæ, num. 53 ad 56.

Ad hoc ut quis teneatur domum, vel alium situm vendere pro ædificanda, amplianda, et reparanda ecclesia, quatuor condiciones requiruntur, quæ assignantur, num. 57 ad 62.

Docte explicatur l. Si quis sepulcrum ff. de relig. et fun. et erudite disseritur super obligatione, qua tenetur vicinus vendere domum, vel alium situm pro ædificatione vel ampliatione ecclesie, num. 63 et seqq.

Pro reparanda corrumpente ecclesia standum est specialibus locorum consuetudinibus, num. 65 et 103, idem dic de statuto, n. 105.

Quomodo sit probanda hæc consuetudo, n. 104.

Nulla speciali consuetudine in loco existente ecclesia debet reparari de suis redditibus, num. 64.

Si ecclesia nullos habeat redditus, vel saltem non sufficientes ad reparationem, quis teneatur eam reparare, num. 65 ad 67.

Ad reparationem ecclesie cathedralis, quis teneatur, num. 68 ad 70.

Qui tenentur ad reparationem ecclesie, tenentur etiam ad reparationem ædium rectoris ecclesie, num. 71.

Leo supradicti (deficientibus ecclesie redditibus,

et contraria non exstante legitima consuetudine) tenentur etiam ad procuranda, et reparanda paramenta, et ornamenta ecclesie. et ad rem adducitur recens decretum, num. 72 et 75 et num. 106 et seqq.

De episcopo singulare est, quod si onus reparandi ad alios pertineat, tenetur nihilominus ipse reparare cathedralem minitatem ruinam, reservato sibi jure agendi contra illos, num. 116.

Notandum, quod parochus teneatur solum reparare ecclesiam parochialem, non item ecclesiam succursalem, si qua est in parochia, num. 117 et seqq.

Beneficiati, qui tenentur salva congrua sustentatione ecclesiam reparare, sunt ii qui residere tenentur, num. 120.

An ad constitutionem pro reparatione parochialis ecclesie vocari queant forenses, qui prædia possident in districtu parochie, num. 121.

Si ecclesia ruinam passa sit tempore beneficiati antecessoris, uter conveniendus sit pro reparatione successor, an hæres beneficiati antecessoris, num. 122.

De hypotheca competenti ecclesie pro reparatione super bonis beneficiati, n. 125.

An is, ad quem pertinet onus reparationis, amplianda quoque, et de novo ædificandæ ecclesie sumptum agnoscere queat, n. 124.

Ecclesie olim quando ædificabantur, caput illarum seu altare majus respiciebat partem orientalem; et ad hoc adducuntur quatuor congruentiæ, n. 74 ad 79.

Hic modus erigendi, ecclesiis licet sit congruentior, non est tamen omnimode necessarius, n. 80.

Forma ecclesiarum, qua a principio ex apostolorum traditione utebantur Christiani, semper eadem fuit, longa nimirum, et in navis speciem, n. 81.

Ecclesia in tres partes, seu mansiones distribuitur. Prima pars sacrarium, seu presbyterium, sive Sancta sanctorum appellatur; secunda, chorus; tertia, navis; et tres istæ partes explicantur, et cur sic appellentur, indicatur, n. 82 ad 92.

In navi ecclesie olim mares a feminis separati constituebantur, mares, in dextra navis parte, et feminae in sinistra; et hoc fuit ab apostolis constitutum, n. 93 et 94.

ECCLESIA QUOAD EJUS CONSECRATIONEM, EISECRATIONEM ET RECONCILIATIONEM.

Consecratio ecclesie quid sit. Vide *verb.* Ecclesia, art. 4, num. 1.

Solus episcopus loci de jure communi potest ecclesiam consecrare, num. 2.

Episcopus debet esse proprius illius diocesis, in cujus finibus sita est ecclesia consecranda, n. 3.

Episcopus in diocesi aliena consecrans ecclesiam absque permissione proprii episcopi, an suspendatur, et an valida sit consecratio, num. 4 ad 6.

Episcopus, an possit delegare potestatem consecrandi ecclesias, num. 7.

Circa benedictionem et consecrationem suarum ecclesiarum regulares habent privilegium, num. 8 ad 10.

Ecclesie consecrari possunt qualibet die etiam non festiva, num. 11.

Non possunt ecclesie consecrari nisi inter missam; secus episcopus peccaret; consecratio tamen esset valida, num. 12 ad 14.

Ecclesie cathedrales, et parochiales cum majoribus saltem altaribus intra annum in civitatibus, et in diocesis intra biennium post earum restaurationem sunt ab episcopis consecrandæ, num. 15.

Ecclesia semel consecrata an sit iterum consecranda, num. 16 et 17.

Et quare, num. 74 et seqq.

Ecclesia non est consecranda, nisi prius ei de dote competente provisum fuerit, num. 18.

Ecclesia, si destruat, reparatur, comburatur, ampliatur in aliqua parte, vel in toto, quando indigeat nova benedictione, aut consecratione. Vide *verb. Ecclesia, art. 4, num. 19 ad 25.*

Confirmantur ea, quæ habet auctor, a *num. 19 et seqq., num. 81 et seqq.*

Sæculo XI ex falso canone persuasum fuit everso altari principali totam ecclesiam esse consecrandam, *num. 82 et 85.*

Sub finem sæculi XII hæc disciplina mutari cœpit, *num. 84.*

De ritibus, quibus tum antiqua, tum præsens utitur Ecclesia in consecratione, *n. 85 et 86.*

Quomodo constare possit de consecratione ecclesie, *num. 79.*

Si de consecratione minime constet, vel dubia ea sit, consecranda sit ecclesia, *n. 80.*

Ecclesia pluribus casibus et modis polluitur, ita ut indigeat reconciliatione. Primus est quando in ea sanguis humanus in quantitate notabili per voluntariam, injuriosam, et graviter peccaminosam actionem effunditur. Et effusionis sanguinis circumstantiæ ecclesiam polluentes, vel non, explicantur, *n. 26 ad 33.*

Secundus casus quo polluitur ecclesia, est quando in ea committitur voluntarium et injuriosum homicidium, sive respectu sui, sive respectu alterius, quamvis sanguis non effundatur, et istius casus pariter circumstantiæ enucleantur, *num. 36 ad 44.*

Tertius casus quo polluitur ecclesia, est quando humanum semen in ecclesia criminose, voluntarie et notorie est effusum, sive sit hominis, sive mulieris, sive hæretici, aut infidelis, etc., et seminis effusionis qualitates ecclesiam polluentes, vel non, aperiantur, *num. 45 ad 50.*

Quartus casus quo polluitur ecclesia, est quando in ea sepelitur aliquis excommunicatus vitandus, aut infidelis, *num. 51.*

An ecclesia polluat per sepulturam infantis infidelis, vel filii parentum fidelium non baptizati, *num. 52 et 53.*

Si in ecclesia fuerint sepulti hæretici non denunciati nominatim, etiam alias notorii, non censetur violata ecclesia, nec etiam per sepulturam ejus, qui in duello dæcessit, nisi denunciatus fuerit, *n. 54 et 55.*

Corrigitur auctor, *num. 55.*

An omnes supradicti casus debeant esse publici ad hoc, ut ecclesia polluta dicatur, *num. 56 et 57.*

Effectus violationis ecclesie sunt tres, et assignantur, *num. 58.*

Si quis in ecclesia publice polluta divina officia peragit, an peccet, vel censuras incurrat, *n. 59.*

Si sacerdos sciat solum ex sacramentali confessione ecclesiam esse pollutam, aut in actu celebrationis missæ violetur, quid agendum, *n. 60 et 61.*

An per pollutionem ecclesie polluat etiam cœmeterium, et e contra, *num. 62 ad 64.*

Reconciliatio ecclesie pollutæ, si prius fuerat consecrata, a quo fieri possit, *num. 65 et 66.*

Ex privilegio, seu commissione summi pontificis reconciliatio ecclesie pollutæ potest fieri etiam a simplici sacerdote, *num. 67.*

Prelati regulares, an habeant privilegium reconciliandi ecclesias sibi subjectas, *num. 68 ad 70.*

Si ecclesia polluta non fuerit consecrata, sed solummodo benedicta, reconciliari potest per quemlibet simplicem sacerdotem per solum aquæ lustralis aspersionem, quamvis ab episcopo non benedictæ, *num. 71 et 72.*

Cœmeterium consecratur, et reconciliatur iisdem modis, et ab iisdem, quibus consecratur, et reconciliatur ecclesia, *num. 75.*

ECCLESIA QUOAD VARIA MISCELLANEA IPSAM CONCERNENTIA.

In ecclesia servitus, prospectus, vel transitus haberi non potest sine indulto apostolico. Et sic nec cryptæ, et aditus subterranei ad ipsam. Vide *verb. Ecclesia, art. 5, num. 1.*

Hoc indultum sæpe petentibus denegatur, *num. 2.*

Talis prohibitio vim habet etiam in eo, qui habet januam correspondentem in domo parochiali ecclesie contigua, *num. 3.*

Imo nequidem ducibus et marchionibus id permitti potest, *num. 4.*

Quid in hac re observandum ab ordinariis, *num. 5 et 6.*

Sedilia propria ponere in ecclesia quis possit, qua facultate, quo jure, *num. 7 ad 12.*

Quando lis est inter privatos super competentia loci, qui sunt in possessione, sunt manutendi in tali possessione absque novitate, *num. 13.*

Locus in ecclesia possessus, videntibus et patientibus rectore, toto clero et hominibus loci, sicuti acquiritur per decennium, ita præscribitur per immemorabilem. Et in casu, an permitti possit in præjudicium hujusmodi juris quæsitum ponere novam sedem ante veterem, *num. 14 ad 17.*

An ex consuetudine sedendi in certo loco ratione præminentie, acquiratur etiam jus prohibendi, ne alter sedeat; et ad tale jus acquirendum, quid requiratur, *num. 18 ad 23.*

Contra amoventes sedilia, quomodo agi possit, *num. 24.*

Si antiqua forma ecclesie immutetur in aliam structuram, sedilia laicorum in illa existentia quomodo reponi debeant, *num. 25.*

Jus habendi talia sedilia, vel sepulturam in ecclesia concessum alicui familiae, vel descendentibus, extincta familia, ad quos tale jus transeat, *n. 26.*

Sedilia quomodo prohibeantur collocari in ecclesia, *num. 27.*

Strata ad ecclesias sibi deferri facere quibus liceat, *num. 28.*

Afferuntur duo decreta generalia Sacre Rituum Congregationis prohibentia laicis osculum Evangeliorum intra missam, usum baldachini in ecclesiis, et assistentiam in presbyteriis, *num. 29, 30 et 31.*

Magistratus laicus non potest in ecclesia habere retentionem, sive usum tapeti, aut stratus, et ad rem afferuntur varia decreta, *num. 32 ad 35.*

Indicantur auctores tractantes de juribus honorificis, quæ in ecclesia laicis præstari solent, *num. 32 ad 35.*

Qualis honor debetur prælato præsidi provincie declaratur, *num. 36.*

Dedicationis ecclesie festum, an possit ab episcopo transferri, *num. 37.*

Sanctis Antiqui Testamenti possunt dedicari ecclesie, *num. 38.*

Musica est de jure permissa in ecclesia, *n. 39.*

An musica cantus possit ab episcopo prohiberi, *num. 40 ad 42.*

An musica toleranda sit in ecclesia exteriori monialium, *num. 45.*

Propter ecclesie reverentiam possunt expelli artifices prope illam obstrepentes, ac personæ infames, et sordidæ ejus divina officia perturbantes, *n. 44.*

An stabulum prope ecclesiam construi prohibeatur. Et cui competat privilegium illud removendi, *num. 45 ad 47.*

Ad rem afferuntur epistola encyclica Clementis XI, *num. 48.*

An possint in ecclesiis fieri ludi theatrales, representationes, seu comediæ, *num. 49 ad 51.*

Ecclesia quoad ejus naturam, status varios, prærogativas ac regiminis formam. Ecclesia in genere quælibet congregatio dicitur. Vide *verb. Ecclesia art. 6, num. 1 ad 5.*

Ecclesia in sensu ecclesiastico dicitur societas fidelium, *num. 4 ad 6.*

Qui de hac sunt Ecclesia, vocantur interior per gratiam, exterior vero per verbum, *num. 7 et seqq.*

Ecclesia Christi duplici modo considerari potest, per latam scilicet, et strictam significationem, *num. 12 et seqq.*

Ecclesia Christi per latam significationem accepta, temporibus legis naturæ, et scriptæ etiam floruit, *num. 15 et seqq.*

Quenam fuerit divinæ providentiæ cura in regendo Ecclesiam in statu naturæ, et legis scriptæ, *num. 19 et seqq.*

Novatorum circa Ecclesie Christi definitionem hæreses designantur, *num. 32 et seqq.*

Confutantur, *num. 45.*

Ostenditur Ecclesiam Christi visibilem esse, *num. 44 et seqq.*

Esse unam, *num. 56.*

Sanctam, *num. 57.*

Catholicam, *num. 58.*

Et Apostolicam, *num. 59.*

In Ecclesiis hæreticorum non sunt notæ Ecclesie Christi, *num. 61 et seqq.*

Notæ Ecclesie Christi in Ecclesia Romana conspiciuntur, *num. 65 et seqq.*

Ecclesia Christi complectitur non solum prædestinatos, perfectos et justos, sed etiam peccatores, *n. 68 et seqq.*

Recensentur illi qui ab Ecclesia Christi arcentur, *num. 73 et seqq.*

Visibilis Ecclesia Christi nunquam deficiet, *num. 77 et seqq.*

Infallibilis item est in discernendis fidei et morum controversiis, *num. 80 et seqq.*

Romanus Pontifex primatum obtinet in Ecclesia Christi, et est infallibilis in finiendis religionis controversiis, *num. 85 et seqq.*

ECCLESIA MATERIALIS QUOAD EJUS ANTIQUITATEM.

Ecclesiarum origo. Vide *verb. Ecclesia, art. 7, num. 1.*

Christiani initio habuere ad res divinas peragendas determinata, *num. 2.*

Alexandri Severi tempore publicam ecclesiam habuerunt Christiani, *num. 3.*

Diluuntur variae difficultates, *num. 4.*

Usus ornamentorum antiquissimus in Christianorum templis, *num. 5.*

ECLIPSIS.

Eclipsis solis quando, et quomodo fiat. Vide *verb. Mundus, num. 142, 143.*

Eclipsis lunæ quando, et quomodo fiat, *num. 141.*

EDICTA LAICALIA (III, 463).

Laicalia edicta etiam ab ecclesiasticis condi possunt, quid inde. Vide *verb. Edicta legalia, num. 1 ad 5.*

Inter edicta prohibitiva et privilegiativa distinctio, *num. 6.*

Quid si hujusmodi edicta circa sanctorum canonum observantiam versentur, *num. 7 ad 10.*

An ea ecclesiastici amplecti debeant, *num. 11 ad 14.*

EDUCANDÆ.

Educandarum puellarum admissio in monasterium fieri nequit sine apostolica licentia, et ordinariorum examine. Vide *verb. Educandæ, in titulo.*

Pro matrimonio et sepultura educandarum. Vide *verb. Matrimonium, art. 2, num. 115 ad 121.*

Ut educandæ recipiantur in monasteriis plures requiruntur conditiones, quæ assignantur. Vide *verb. Moniales, art. 1 a num. 1 ad 29.*

Alia ad rem. Vide a *num. 50 ad 65.*

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

FERRAR. VIII.

EJICERE, EJECTI A RELIGIONE (III, 465).

Religiosi professi jure incorrigibiles possunt licite ejici a religione, et afferuntur decreta Sacre Congregationis ad hoc spectantia. Vide *verb. Ejicere, Ejecti, n. 1 ad 5.*

Ad expulsionem incorrigibilium quinque prærequiruntur, et enumerantur, ac quoad eorum circumstantias explicantur, *num. 4 ad 12.*

Vere incorrigibilis quis dicatur, *num. 13.*

Ad probandam incorrigibilitatem pro expulsionem non potest carcerari, nisi qui post tertium delictum, et tertiam punitionem iterum delinquit, *num. 14 et 15.*

Incorrigibilis expleto carceris tempore an sit statim expellendus, *num. 16.*

Quomodo cognosci possit, quod adhuc durat incorrigibilis post carcerem probatorium, *num. 17.*

Si incorrigibilis in obstinatione persistat, an adsit obligatio ipsum expellendi, *num. 18.*

Facultas expellendi incorrigibiles quibus fuerit alias restricta; et nunc ad quos extendatur; et an possit alteri delegari, *num. 19 ad 21.*

Electio sex graviorum Patrum, quando, quomodo, et a quo fieri debeat, ac confirmari, *num. 22 ad 27.*

Pro ferenda sententia definitiva expulsionis, an requiratur quod omnes sex patres concordent, *num. 28 ad 30.*

Ad sententiam definitivam expulsionis ferendam quid ulterius prærequiratur, *num. 31 et 32.*

Post latam sententiam, quid agendum sit indicatur, *num. 33 ad 35.*

Sententia expulsionis est statim significanda a superiore ordinario loci; et significationis formula traditur, *num. 36 ad 37.*

Ordinarius nequit sententiam expulsionis examinare, *num. 38.*

Traditur formula consignandi ejecto litteras expulsionis, *num. 39.*

Ejectus debet se præsentare illi ordinario, in cujus diocesi est conventus a quo ejicitur, et tenetur incedere in habitu clericali, *num. 40.*

Nequit tamen ejectus nec in suscepto ordine ministrare, nec ad alios ascendere nec exercere officium concionandi aut docendi, *num. 41 ad 43.*

Expulsus laborat infamia juris et facti; nec potest pretendere alimenta a religione, quamvis sit Societatis Jesu, post vota simplicia, *num. 44 et 45, et num. 76, 77.*

Et hæc procedunt etiam quoad ejectos e Societate Jesu post emissa vota solemnia, non item quoad eosdem ejectos e Societate Jesu post emissa vota duntaxat simplicia, *num. 46.*

Regularis injuste ejectus, an possit compellere monasterium ad alimenta præstanda, *num. 47 et 48.*

Ejecti stantes in sæculo, an teneantur ad observanda vota Religionis, *num. 49 ad 52.*

Reprehenditur Auctor, *num. 50, in nota.*

Corrigitur item *num. 52 in nota.*

Ejectus juste tenetur se corrigere, et humiliter petere, ut iterum admittatur, et an possit cogere religionem ut se iterum recipiat non obstante aliqua excusatione, *num. 55 ad 55.*

Ejectus rediens ad religionem non tenetur de novo Novitiatum obire, et professionem emittere, *num. 56.*

Ejectus rediens, præscindendo a statutis, et constitutionibus uniuscujusque religionis, an sit restituendus ad gradus et præcedentias, *num. 57 et 58.*

Ejectus a religione ob crimina falsa, quæ ipse sibi ad hunc finem imposuit, non est securus in conscientia extra illam, et hoc pariter est dicendum de sic expulsis post vota biennii a Societate Jesu, *num. 59 et 60.*

Ejectus juste, si emendatus ad claustra rediens, non admittatur, potest tuta conscientia remanere in sæculo, *num. 61.*

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive

Ejectus in sæculo remanens, sive clericus, sive